

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/648/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113221383
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113221383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobkyne: SATRO, s.r.o., Bratislava, Hodonínska 25, IČO: 31 335 161, zastúpenej: STANO a partneri, s.r.o., Bratislava, Nám. 1. mája 16, IČO: 36 869 571, proti žalovanej: G. G., nar. X. E. XXXX, bytom T., L.. U. XXXX/XA, o 165,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 15. apríla 2015 č. k. 37C/163/2014-55 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej vo výške 1,60 eur s 8,5%-ným ročným úrokom z omeškania od 7. augusta 2013 do zaplatenia p o t v r d z u j e a v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej vo výške 138 eur s 8,5%-ným ročným úrokom z omeškania od 7. augusta 2013 do zaplatenia a v časti trov konania r u š í a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napádaným rozsudkom súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č. k. 37Ro/160/2013-23 zo 14. februára 2014. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 25,80 eur, spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 25,80 eur od 7. augusta 2013 do zaplatenia a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 51, § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. a/ a k/, ods. 5, 10, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 488, § 489, § 494, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 544 ods. 1, 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Z. z. v znení neskorších predpisov), § 43 ods. 1 písm. a/, b/, d/, ods. 2 písm. a/, ods. 9, ods. 12, ods. 13, § 44 ods. 1, 8, 12 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z., § 153 ods. 3, 4 O. s. p. (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. júna 2016). Vecne zdôvodnil, že zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania dňa 19. septembra 2011, o poskytovaní elektronických komunikačných služieb (ako nepomenovanú zmluvu), je treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, ktorou sa poskytovateľ zaviazal k poskytovaniu služieb užívateľovi, ktorý prevzal záväzok riadne a včas platiť po dobu viazanosti cenu služieb. Žalobe nevyhovel v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty za dekóder KAON KCF 220, výrobné číslo 20364501278B64000302 vo výške 49 eur, zmluvnej pokuty za dekódovaciu kartu č. 1709012825 vo výške 20 eur, zmluvnej pokuty za dekóder KAON KCF 220, výrobné číslo 20364501278B64000538 vo výške 49 eur a zmluvnej pokuty za dekódovaciu kartu č. 1709010386 vo výške 20 eur (spolu vo výške 138 eur). Súdny už v právoplatne skončených veciach (rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10C/78/2012 z 12. marca 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/277/2013 zo 16. októbra 2013) určili, že žalobkyňou uplatňované zmluvné pokuty sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v dôsledku čoho sú neplatné. Vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky sa vzťahuje aj na ostatné právne vzťahy žalobkyne s inými spotrebiteľmi, teda aj na súdený prípad. Preto v napádanom

rozsudku už nebolo potrebné neprijateľnosť zmluvných podmienok v časti zmluvnej pokuty vysloviť. Zmluvné pokuty a požadovaný poplatok za upomienku neboli individuálne dojednané. Boli upravené iba v cenníku, ktorý sa nedá považovať za integrálnu súčasť zmluvy. Úpravu poplatku za upomienku žalobkyňa vôbec nepreukázala, ani neuviedla odkaz, na základe akého zmluvného dojednania mala byť uplatňovaná. Vo vzťahu k zmluvným pokutám za dekódovacie karty chýbali informácie o aký typ karty sa jednalo (zmluvná pokuta za dekódovacie kartu CONAX bola uvedená a účtovaná vo výške 20 eur, ale za dekódovacie kartu MEDIAGUARD vo výške 1 euro, pričom nebolo preukázané, ktorý typ karty žalovanej žalobkyňa zapožičala). Prijímače (dekóдеры) KAON SD poskytla žalovanej do prenájmu žalobkyňa za 2 eurá mesačne (jedno zariadenie), dekódovacie karty boli poskytnuté do výpožičky (žalobkyňa sa preto mala domáhať zaplataenia nájomného, resp. vrátenia vecí, nie zmluvných pokút). Žaloba v časti o zaplataenie zmluvných pokút 138 eur a poplatku za upomienku vo výške 1,60 eur (spolu s príslušenstvom, predstavujúcim úrok z omeškania) bola preto súdom prvej inštancie zamietnutá. Dôvodnou bola len časť žaloby týkajúca sa uplatňovaného nároku na zaplataenie cien poskytnutých služieb vo výške 25,80 eur. Žalovaná nesplnila svoj záväzok platiť mesačne za poskytnuté služby 12,90 eur, a to za obdobie od 1. novembra 2011 do 19. decembra 2011 (za dve fakturačné obdobia). Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplataiť žalobkyni sumu 25,80 eur. Žalobkyni bol priznaný aj úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 25,80 eur od 7. augusta 2013 do zaplataenia, vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, platnej k prvému dňu omeškania (0,5%) s plnením peňažného dlhu, zvýšenej o 8 percentuálnych bodov. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p., pričom náhradu trov konania žalovanej nepriznal, pretože hoci bola v spore úspešná, náhradu trov konania si neuplatnila.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmenu vyhovením žalobe, uložením povinnosti žalovanej zaplataiť aj sumu 139,60 eur s 8,5%-ným ročným úrokom z omeškania od 24. septembra 2013 do zaplataenia. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Žalobkyňa uzavrela so žalovanou Zmluvu o poskytovaní elektronických komunikačných služieb 19. septembra 2011 a do výpožičky boli žalovanej poskytnuté nasledovné zariadenia: digitálny prijímač KAON KCF 220, výrobné číslo 20364501278B64000302 s príslušnou dekódovacou kartou 1709012825, digitálny prijímač KAON KCF 220, výrobné číslo 203664501278B64000538 spolu s dekódovacou kartou č. 1709010386. Predmetné zariadenia boli poskytnuté k riadnemu fungovaniu predplatennej služby digitálna televízia (Mini + Klasik). Žalovaná napriek opakovaným výzvam, dobrovoľne po ukončení zmluvy tieto zariadenia žalobkyni nevydala. Náhrady hodnoty predmetných zariadení sa preto žalobkyňa dožadovala predmetnou žalobou, avšak súd prvej inštancie nárok prekvalifikoval na zmluvnú pokutu. Všetky uvedené komponenty mala žalovaná len vypožičané. Bolo základnou povinnosťou dlžníka vrátiť jemu nepatriace zariadenie. Žalobkyňa správne označila svoju pohľadávku ako náhradu hodnoty zariadení. Aj keby požadovala úhradu zmluvnej pokuty, ako titul vrátenia zariadení, v zmysle zásady iura novit curia (súd pozná právo) mal súd skúmať nárok žalobkyne i z iného dôvodu, na základe ktorého mu prislúcha náhrada za poskytnuté zariadenia. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa označila rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. PL ÚS 43/95, I. ÚS 59/00). Žalobkyňa zdôraznila, že ide o hodnotné zariadenia, ktoré mieni poskytnúť po vrátení výpožičky ďalej, pri ich nevrátení však dochádza ku škode a vzniká i ušlý zisk za požadovanú službu, ktorú by poskytla inému zákazníkovi. Žalobkyňa tak musí ďalšiemu užívateľovi zariadenie kúpiť (žalovaná môže nerušene užívať a sledovať niektoré televízne programy na nevrátených zariadeniach naďalej). Ak by sa jednalo o zmluvnú pokutu, nebola by zjavne neprimeraná a nevytvárala by značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach spotrebiteľa a predávajúceho, pretože by premietala skutočnú hodnotu zariadenia. Žalobkyňa dôvodne žiadala tiež poplatok za upomienku, keďže jej vznikli náklady pri vyzývaní žalovanej na vrátenie zariadení, ktoré boli poskytnuté do výpožičky. Podľa odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/334/2014 (vydaného v obdobnej veci) bola konštatovaná povinnosť prvoinštančného súdu posúdiť uplatnený nárok možnými, do úvahy prichádzajúcimi právnymi kvalifikáciami, na základe návrhom uplatňovaného nároku, s prihliadnutím na popísaný skutkový stav, najmä z hľadiska náhrady škody v zmysle § 420 a nasl. O. z. (teda nielen ako zmluvnú pokutu).

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie v napadnutej časti žalobkyňou uplatňovaného nároku o zaplatenie poplatku za upomienku vo výške 1,60 eur. Súd prvej inštancie správne konštatoval absenciu tvrdenia žalobkyne o zmluvnom dojednaní upravujúceho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty (zo zákona poplatková povinnosť žalovanej nevplývala). Žalobkyňa ani v odvolaní bremeno tvrdenia neuniesla, argumentujúc len tvrdením o vzniku nákladov v súvislosti s výzvou žalovanej na vrátenie zariadení (poskytnutých žalovanej do výpožičky). Žalobkyňa žiadnym spôsobom tak nepreukázala vznik nároku na zaplatenie sumy 1,60 eur ako poplatku za upomienku. Aj v prípade existencie výzvy žalovanej na vrátenie vypožičaných predmetných zariadení, bolo povinnosťou žalobkyne preukázať výšku vzniknutých výdavkov, k čomu nedošlo. Žalovanej preto nebolo možné uložiť povinnosť zaplatiť sumu 1,60 eur a v tejto časti odvolací súd napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. V časti uplatňovaného nároku 138 eur žalobkyňa dôvodne namietala absenciu právneho posúdenia ňou uplatňovaného nároku, predstavujúceho náhradu hodnoty vypožičaných zariadení. Hoci v žalobe označila uvedenú sumu ako nárok na zaplatenie zmluvných pokút za predmetné dekódery a dekódovacie karty, v priebehu konania, podaním z 10. februára 2014, doručeným súdu prvej inštancie 13. februára 2014 (č. I. 21), žalobkyňa výslovne navrhla zmenu skutkových tvrdení, keďže namiesto zmluvnej pokuty sa domáhala zaplatenia náhrady hodnoty za poskytnuté označené zariadenia (s poukazom na svoje vlastnícke právo k nim). Vzhľadom k tomu, že k vráteniu predmetných zariadení nedošlo, ako ani k náhrade ceny za poskytnuté zariadenia, žalobkyňa žiadala v danom súdnom konaní zaplatenie náhrady hodnoty za poskytnuté zariadenia. Následne podaním z 18. februára 2015, doručeným súdu prvej inštancie 2. marca 2015 (č. I. 48), na výzvu súdu prvej inštancie o presnú špecifikáciu výšky zmluvnej pokuty s uvedením porušenia konkrétnych povinností žalovanej, žalobkyňa zdôraznila svoj nárok na náhradu hodnoty zariadenia dekódera KAON, výrobné číslo 20364501278B64000302 v hodnote 49 eur, dekódera KAON výrobné číslo 20364501278B64000538 v hodnote 49 eur, ako i náhradu hodnoty dekódovacích kariet č. 1709012825 a 1709010386. Opísala, že nevrátením zariadenia došlo ku škode, ako aj k vzniku ušlého zisku (základnou povinnosťou žalovanej bolo vrátiť zariadenia žalobkyni späť).

8. Zmenou žaloby je aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. V takom prípade žalobca opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnený nárok, avšak bez zmeny žalobného petitu. O zmenu v skutkovom stave nepôjde vtedy, ak dôjde síce k zmene právneho dôvodu, ale bez zmeny v skutkovom stave. Procesnou povinnosťou žalobcu je tvrdiť skutkový stav a je potom vecou súdu, aby tvrdený skutkový stav (celý) podradil pod hmotnoprávnu normu, ktorá tomuto skutkovému stavu zodpovedá.

9. Vychádzajúc zo zásady ústavne konformného výkladu právnych noriem, v prípadoch ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, má byť uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (porov. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 148/06, IV. ÚS 96/07, IV. ÚS 95/08). Ak aj súd prvej inštancie posúdil reakciu žalobkyne na jeho výzvu na doplnenie tvrdení obsiahnutých v žalobe, len ako prekvalifikovanie skutkových tvrdení, bol povinný sa nimi zaoberať (a rozhodnúť na základe ich prekvalifikovania). Ak však ide o doplnenie zásadného charakteru, bol daný dôvod na rozhodnutie o zmene žaloby, aby bolo zrejmé, o akých skutkových tvrdeniach bude ďalej konať. Zmenou žaloby sa rozumie návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo (kvantitatívna zmena), ako i návrh, ktorým sa uplatňuje iné právo (kvalitatívna zmena). Za kvalitatívnu zmenu možno považovať takú zmenu, že žalobca žiada niečo iné. CSP v ustanovení §

140 ods. 3 definuje už aj kvalitatívnu zmenu žaloby, avšak súdna prax a judikatúra aj za účinnosti O. s. p. (do 30. júna 2016) považovala za zmenu žaloby tiež procesný úkon žalobcu, ktorý v priebehu konania vo svojom doplnujúcom podaní uvedie úplne iné skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje žalobou uplatnený nárok, hoci ide o rovnaké plnenie vyplývajúce z jednej zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1M Obdo V 21/2013, ZSP 30/2009).

10. Preto ak žalobkyňa v danom súdnom konaní napriek tvrdeniu v žalobe, o uplatňovaní zmluvných pokút za dekódery a dekódovacie karty, doplnujúcimi podaniami (z 10. februára 2014 a 18. februára 2015) uviedla odlišné skutkové okolnosti, žiadajúc o náhradu hodnoty zariadenia dekódera a dekódovacích kariet, bolo potrebné jej procesný úkon považovať za zmenu žaloby a zaoberať sa jej návrhom obsahujúcim iné skutkové okolnosti, z ktorých odvodzovala uvedenú časť žalobou uplatňovaného nároku.

11. Za zmenu žaloby sa nepovažuje zmena právnej kvalifikácie uplatňovaného nároku. Ak súd prvej inštancie aj nebol dospel k záveru o zmene žaloby, na základe zmeny skutkových tvrdení žalobkyne a vychádzal len zo zmeny právnej kvalifikácie nároku, bol povinný sa vysporiadať s nárokom uplatneným žalobkyňou, na základe návrhu na náhradu hodnoty dekóderov a dekódovacích kariet, k čomu však nedošlo.

12. Argumentácia žalobkyne v odvolaní o absencii posúdenia nároku žalobkyne z iného dôvodu ako zaplatenie zmluvnej pokuty, bola preto dôvodná. Závery súdu prvej inštancie sa vzťahovali výlučne na nedôvodné uplatnenie nároku z titulu zmluvnej pokuty (ako plnenia zo zmluvy), ale nárok na náhradu hodnoty zariadení a kariet nebol žiadnym spôsobom zdôvodnený. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak postrádalo, v časti uplatňovaného nároku na zaplatenie sumy 138 eur, argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

13. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Iba takéto rozhodnutie je preskúmateľné a účastníkom umožňuje poznať postup súdu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby účastník konania nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdy musia pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho zámery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdy pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p., obdobne napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Za arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (náleží Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005 z 28. februára 2006).

14. Ak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu žalobkyne a prečo jej námietky považoval za mylné alebo nesprávne, je nutné pokladať takéto rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Súd, ktorý sa vysporiada s argumentáciou účastníka ju nemôže odmietnuť len pre nesprávnosť, ale musí tiež uviesť, v čom konkrétne táto nesprávnosť spočíva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Afs

24/2005). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis v. Grécko, z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994, Kraska v. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, seria A č. 254-B, s. 49).

15. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov č.1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

16. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal nárokom žalobkyne na zaplatenie náhrady nevrátených dekódovacích zariadení a dekódovacích kariet v celkovej výške 138 eur, vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam, ako aj dotknutým právnym normám.

17. Uvedené nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie mali za následok, že napádané rozhodnutie nespĺňalo požiadavky obsiahnuté v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. (účinného do 30. júna 2016), na riadne odôvodnenie rozsudku. Jedná sa o procesné pochybenie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces (písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu). Absencia odôvodnenia skutkového stavu má povahu tzv. základných väd, ktoré judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva akceptuje ako dôvod pre zrušenie aj právoplatných rozhodnutí za účelom nápravy týchto väd, pričom za nedostatok zásadného vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu treba považovať predovšetkým úplnú absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu v otázke, od riešenia ktorej bola závislá opodstatnenosť uplatneného nároku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2016 sp. zn. 6MCdo 5/2014).

18. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby o zaplatenie sumy 138 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7. augusta 2013 do zaplatenia z dôvodu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (žalobkyni), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom (chýbal argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobkyne) a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní posúdiť a prejednať nárok žalobkyne na základe opisu rozhodujúcich skutočností uvádzaných nielen v žalobe, ale aj v jej doplneniach a podaniach vymedzujúcich predmet konania. Žalobkyňa na základe výzvy súdu (o špecifikáciu výšky zmluvnej pokuty, s uvedením príslušných ustanovení zmluvy, príp. iných dojednaní, na základe ktorých bola zmluvná pokuta uplatňovaná, vrátane ozrejmenia porušenia konkrétnych právnych povinností žalovanej) uviedla, že žiada o náhradu hodnoty dekódovacích zariadení a dekódovacích kariet, v dôsledku ich nevrátenia, s poukazom na jej zmluvný a zákonný záväzok tak urobiť, vymedzila rozhodujúce skutočnosti, ktorými odôvodnila svoj nárok, ktorý po posúdení zmeny žaloby, je potrebné subsumovať pod relevantné ustanovenia právnych noriem. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ žalobkyňa poukazovala na povinnosť súdu prvej inštancie posúdiť uplatnený nárok možnými do úvahy prichádzajúcimi právnymi kvalifikáciami (vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 25Co/334/2014), je potrebné tak urobiť ale vždy s prihliadnutím na žalobkyňou popísaný skutkový stav. V prípade neurčitosti, príp. nejednoznačnosti, bol by dôvod na odstraňovanie väd.

20. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a s akými úvahami sa pri

hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami účastníkov. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa má vzťahovať aj na príslušenstvo uplatňovanej pohľadávky.

21. Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

22. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

23. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ <..

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 <. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.